

คำนำ

สาหร่ายสีแดงสกุลกราซิลารีย (Gracilaria sp.) หรือสาหร่ายผสมนาง นอกจากจะใช้เป็นอาหารและเป็นวัตถุดิบสำหรับสกัดวุ้น (Agar) แล้วยังใช้สำหรับบำบัดน้ำทิ้งจากนาุ้งได้อีกด้วย คือช่วยเพิ่มปริมาณออกซิเจน ลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ ลดความเป็นกรด-ด่าง (pH) และช่วยกำจัดไนโตรเจนที่เกิดจากการขับถ่ายของกุ้งและจากเศษอาหารในบ่อกุ้งได้ (ปราณี, 2538)

การขยายพื้นที่ทำนาุ้งในภาคใต้ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งทะเลของจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา ส่วนมากเป็นการเลี้ยงกุ้งแบบหนาแน่น และเป็นการเลี้ยงในระบบเปิด ถึงแม้จะเป็นผลดีด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็งแต่ก็มีผลกระทบอย่างมหาศาลต่อระบบนิเวศบริเวณชายฝั่งทะเลที่มีการทำนาุ้ง ปัญหาที่สำคัญยิ่งคือการเสื่อมสภาพของทรัพยากรน้ำและดินเนื่องจากเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพเลี้ยงกุ้งส่วนมากขาดความรู้และขาดการวางแผนการจัดการที่ดี เช่นการปล่อยน้ำทิ้งจากนาุ้งลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยตรงโดยไม่ผ่านกระบวนการบำบัด

การบำบัดน้ำทิ้งจากนาุ้งสามารถทำได้หลายวิธีเช่นวิธีการทางฟิสิกส์ เคมีและวิธีทางชีวภาพ วิธีที่กำลังเป็นที่สนใจศึกษากันมากคือการใช้พืชน้ำจืดสาหร่าย โดยเฉพาะสาหร่ายผสมนาง เพื่อช่วยบำบัดน้ำเสียจากนาุ้งโดยใช้เป็นระบบเสริมในบ่อบำบัดขั้นสุดท้าย เนื่องจากสาหร่ายผสมนางมีความเหมาะสมหลายประการ เช่น เป็นสาหร่ายน้ำจืดที่มีปรากฏอยู่ตามธรรมชาติบริเวณชายฝั่งทะเลที่มีการทำนาุ้งอยู่แล้วและนอกจากสาหร่ายจะช่วยปรับสภาพน้ำทิ้งจากนาุ้งแล้วยังเป็นการเพิ่มปริมาณของสาหร่ายเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ตามธรรมชาติเพื่อนำมาขายเพื่อใช้บริโภคเป็นผักสดหรือเป็นอาหารเลี้ยงลูกหอยเป่าหรือตากแห้งขายเพื่อนำไปสกัดวุ้นทำให้เกษตรกรที่ทำนาุ้งมีรายได้เสริมอีกทางหนึ่งด้วย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายผสมนางและคุณภาพของวุ้นที่สกัดได้จากสาหร่ายผสมนางที่เพาะเลี้ยงในน้ำทิ้งจากนาุ้ง ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการเลี้ยงสาหร่ายร่วมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่เรียกว่า Polyculture ในระบบปิด

วัตถุประสงค์และวิธีการ

สาหร่ายผสมนางที่ใช้ทดลอง เป็นสาหร่ายสกุลกราซิลารีย 2 ชนิด คือ

- *Gracilaria fisheri* จากเกาะยอ ในทะเลสาบสงขลา อ.เมือง จ.สงขลา
 - *Gracilaria tenuistipitata* จากอ่าวปัตตานี อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี
2. น้ำทิ้งจากนาุ้ง ได้จากนาุ้งบนเกาะยอ อ.เมือง จ.สงขลา
 3. บ่อเพาะเลี้ยงและสถานที่เพาะเลี้ยง
 - บ่อเพาะเลี้ยงเป็นบ่อซีเมนต์กลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 71 ซม. ลึก 45 ซม.

ใส่น้ำทิ้งจากนาุ้งบ่อละ 120 ลิตร

- สถานที่เพาะเลี้ยง เรือนเพาะชำ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ จ.สงขลา

4. แบบแผนการทดลอง เป็นแบบ RCB 4 วิธีการ (treatment) วิธีการละ 3 ซ้ำ (replication) โดยใส่สาหร่ายในอัตราความหนาแน่น 3 ระดับ คือ 0.5, 1.0 และ 2.0 กิโลกรัมต่อ 1 บ่อและบ่อควบคุม (control) คือเลี้ยงในน้ำทะเลจากแหล่งธรรมชาติที่เก็บสาหร่าย

5. ระยะเวลาเพาะเลี้ยงและการเก็บข้อมูล

- ระยะเวลาเพาะเลี้ยง 3 เดือน ตรวจวัดค่าความเป็นกรด-ด่าง อุณหภูมิ และความเค็มในบ่อเพาะเลี้ยงและซังน้ำหนักสดของสาหร่ายทุก 2 สัปดาห์

- เมื่อครบกำหนด 3 เดือน ทำการเก็บเกี่ยวสาหร่ายทั้งหมด ล้างน้ำ อบแห้งและสกัดวันเพื่อหาปริมาณและความแข็งของวัน

6. การวิเคราะห์ทางสถิติ

- ข้อมูลที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่า ± 2 SD เสนอผลเปรียบเทียบในรูปกราฟ

ผลการศึกษาและสรุปผล

การทดลองเลี้ยงสาหร่ายผสมนางในน้ำทิ้งจากนาุ้งรวม 3 เดือน ได้ผลสรุปดังนี้

1. อัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายผสมนางในน้ำทิ้งจากนาุ้ง ได้ผลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงอัตราการเจริญเติบโตของกราซิลารีเรียในน้ำทิ้งจากนาุ้ง

Species	Density (kg/tank)	Growth rate (g/day)					Mean	$\pm 2SD$
		w1	w2	w3	w4	w5		
<i>G.fisheri</i>	control	17.8	3.5	-1.9	-2.1	-2.0	3.07	2.8
	0.5	38.5	13.9	5.5	3.9	2.6	12.98	7.0
	1.0	3.2	-0.25	1.7	0.83	-1.42	0.83	2.7
	2.00	-10.0	-7.14	-12.69	-6.3	-5.52	-8.35	21.8
<i>G.tenuistipitata</i>	control	21.5	9.28	1.9	1.78	0.57	7.02	1.9
	0.5	21.4	8.92	4.8	-0.19	2.67	7.53	4.1
	1.0	20.2	8.03	0.7	-0.28	-4.28	4.82	1.3
	2.00	-24.4	-14.5	-10.8	-10.3	-5.52	-13.13	18.5

2. ปริมาณวัน (%dw) และความแข็งของวัน(g.cm³) ที่สกัดได้จากกราซิลารีเรียที่เพาะเลี้ยงในน้ำทิ้งจากนาุ้ง ได้ผลสรุปดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2. แสดงปริมาณวันและความแข็งของวัน ที่สกัดได้จากสาหร่าย
กราซีลาเรีย

Species	Density (kg)	Agar Yield (% dw)	\bar{X}	Agar Gel Strength (g/cm ²)	X
<i>G.fisheri</i>	control	25.40	20.26	64.81	62.82
		23.23		33.84	
	.0	18.76		124.01	
		19.70		30.63	
<i>G.tenuistipitata</i>	control	20.60	18.18	100.68	141.19
	0.5	17.20		119.78	
	.0	19.06		158.60	
	2.0	18.30		145.20	

3. สภาพของน้ำทิ้งจากนาุ้ง คุณภาพของน้ำทิ้งจากนาุ้งที่ใช้ทดลอง สรุปได้ดัง
ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงคุณภาพน้ำทิ้งจากนาุ้งเปรียบเทียบกับน้ำจากแหล่งธรรมชาติ
ของสาหร่าย

Parameters	น้ำทิ้งจากนาุ้ง	น้ำทะเลที่เกาะยอ	น้ำทะเลจากอ่าวปัตตานี
pH	7.9-8.7	7.8-8.0	7.8-8.1
Temp(C°)	26.8-28.8	29.0-33.0	25.0-27.0
Salinity (%)	12.0-15.0	25.0-32.5	18.0-23.0

สรุปผล

อัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายผสมนางชนิด *G.fisheri* ในน้ำทิ้งจากนาุ้งที่ระดับความ
หนาแน่น 0.5 กิโลกรัม/บ่อ ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด = 12.9 กรัม/วัน ค่าเฉลี่ยทุกระดับความหนาแน่น = 1.79
กรัม/วัน ส่วนอัตราการเจริญเติบโตของ *G.tenuistipitata* มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ระดับความหนาแน่น 0.5
กิโลกรัม/บ่อ เช่นเดียวกันคือ = 7.53 กรัม/วัน ค่าเฉลี่ยทุกระดับความหนาแน่น = -0.26 กรัม/วัน

ที่ระดับความหนาแน่นที่ 2.0 กิโลกรัม/บ่อ อัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายกราซีลาเรีย
ทั้ง 2 ชนิดมีค่าเป็นลบ เพราะมีสาหร่ายหนาแน่นเกินไป อัตราการเจริญเติบโตของสาหร่ายกราซีลาเรีย
ในน้ำทิ้งจากนาุ้งในทุกระดับความหนาแน่นที่ทดลองจะลดลงตามเวลา โดยเฉพาะในเดือนที่ 3 มี
อัตราการตายเพิ่มมากขึ้นโดยสาหร่ายจะเปลี่ยนสีเป็นสีเหลืองอมเขียวและมีการเน่าเปื่อยบริเวณปลาย
แขนงที่เรียกว่า ice-ice สรุปได้ว่าสาหร่ายกราซีลาเรียทั้ง 2 ชนิดไม่สามารถปรับตัวอยู่ในสภาพการ

เพาะเลี้ยงระบบปิดเป็นเวลานานได้ เนื่องจากสภาพการเจริญเติบโตของสาหร่ายสกุลนี้ตามธรรมชาติ ต้องเจริญอยู่ในน้ำที่มีการไหลเวียนและมีระดับความเค็มค่อนข้างสูง

ปริมาณวันเฉลี่ยของ *G.fisheri* จากเกาะยอ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า *G.tenuistipitata* จาก อ่าวปัตตานีแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนค่าความแข็งของวันเฉลี่ยพบว่า *G.fisheri* ให้วันที่อ่อนมาก เมื่อเทียบกับค่าความแข็งที่ได้จาก *G.tenuistipitata* แต่ปริมาณวันและค่าความแข็งของวันที่ได้จาก สาหร่ายทั้ง 2 ชนิดที่เพาะเลี้ยงในน้ำทั้งจากกึ่งไม่แตกต่างจากค่าที่ได้จากสาหร่ายที่เก็บเกี่ยวจาก ธรรมชาติเมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่มีรายงานไว้แล้ว (กวิน,2533,วรรณ,2534)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน หมวดเงินอุดหนุนการวิจัยมหา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้

เอกสารอ้างอิง

1. กวิน พงษ์พูล. 2533. การศึกษาคุณภาพวันที่สกัดจากสาหร่ายผสมนางในทะเลสาบสงขลาตอนนอก. ปัญหาพิเศษทางชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 46 หน้า.
2. ธนรชน ยศราวสุวรรณกุล. 2537. การพัฒนากระบวนการผลิตวุ้นสำหรับเลี้ยงแบคทีเรียจากสาหร่ายสกุลกราซิลารียะ. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 188 หน้า.
3. ประสงค์ ศรีทองกุล. 2535. การศึกษาคุณภาพวันที่สกัดได้จากสาหร่ายผสมนาง (*Gracilaria sp*) ในทะเลสาบสงขลา. ปัญหาพิเศษทางชีววิทยา ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 42 หน้า.
4. ปราณี วัฒนครใหญ่. 2538. "สภาพคุณภาพน้ำกับการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในปัจจุบัน" วารสารแอดควาสตาร์ (21) : 3-4 พฤษภาคม-มิถุนายน 2538.
5. เพียว อินทสุวรรณ. 2526. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายสีแดงในทะเลสาบสงขลา. รายงานการวิจัย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 98 หน้า.
6. วรารณ รัตน์ไชย. 2534. คุณภาพของวันที่สกัดจากสาหร่ายสกุลกราซิลารียะในอ่าวปัตตานี. ปัญหาพิเศษทางชีววิทยาภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 41 หน้า.
7. Kalkman, B.A. 1989. Extraction of agar from *Gracilaria edulis* as a village level technology. in Report of the seminar of *Gracilaria* Production and Utilization in the Bay of Bengal Region. Songkhla. Thailand. 23-27 October 1989. p.54-57.
8. Payao Intasuwan. 1990. Seasonal variation in agar yield and gel strength of *Graliria sordida*. in New Zealand. Thesis. Victoria University of Wellington. New Zealand. 47p.
9. Santos, G.A. 1987. Processing of agar from the marine algae of Thailand. Agricultural Technology Transfer Project. Final Report. Hawaiian Agronomics (International), Inc. Hawaii. p.144-154.
10. SEAFDEC. 1994. Evaluation of agar from 3 species of *Gracilaria* from Panay and Guimaras Islands. *Asia Aquaculture*. 14(1):5-6. March 1994.
11. Shaharuddin Shafeei, Phang, S.M. and A. Sasekumar. 1994. Agar quality of *Gracilaria changii* extracted under various acid alkali treatment. in *Algal Biotechnoly in the Asia Pacific Region*. Phang, S.M. et al. (ed). University of Malaya. Kuala Lumpur. Malasia. p. 64-69

ภาคผนวก ตารางสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับปริมาณและความแข็งของวุ้นที่สกัดจากสาหร่ายสกุลกราซิลารีเรียในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง

Species	Yield (%dw)	Gel Strength (g/cm ²)	Extraction method	Country	References
<i>G.tenuistipitata</i>	25.2	130	Native	Thailand	วรวรรณ
<i>G.fisheri</i>	20.2	66.3	Native	Thailand	กวิน
<i>G.fisheri</i>	29.0	51.5	Native	Thailand	ประสงค์
<i>G.fisheri</i>	19.8	161	Native	Thailand	ชนรรชน
		532	Pre alkali		
<i>G.fisheri</i>	23.7	160	Native	Thailand	Santos
		947	Post alkali	Thailand	Santos
<i>G.changii</i>	37.5	265	Native	Thailand	Santos
		480	Post alkali	Thailand	Santos
<i>G.changii</i>	11	423	Native	Malasia	Shaharuddin
	26	626	Pre alkali/acid		
<i>G.changii</i>	18	644	Pre alkali	Phillippines	SEAFDEC
<i>G.coronopifolia</i>	12	170			
<i>G.heterocladia</i>	33	641			
<i>G.edulis</i>	25	665	Pre alkali	India	Kalkman